

Administracinė byla Nr. AS⁵²⁰-754/2012
Teisminio proceso Nr. 3-61-3-01885-2012-0
Procesinio sprendimo kategorijos: 67; 79.2

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS

2012 m. spalio 31 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Laimučio Alechnavičiaus, Artūro Drigoto (kolegijos pirmininkas) ir Dalios Višinskienės (pranešėja), teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo atsakovo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 27 d. nutarties administracinėje byloje pagal pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ skundą atsakovui Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai dėl įsakymo panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

Pareiškėjas Gamtos apsaugos asociacija „Baltijos vilkas“ (toliau – ir pareiškėjas), gindamas viešąjį interesą, 2012 m. liepos 13 d. padavė Vilniaus apygardos administraciniam teismui skundą, kuriuo prašė panaikinti Lietuvos Respublikos aplinkos ministro (toliau – ir Aplinkos ministras) 2012 m. birželio 5 d. įsakymą Nr. D1-476 „Dėl vilkų sumedžiojimo per 2012-2013 metų medžioklės sezoną limito patvirtinimo“ (toliau – ir įsakymas).

Pareiškėjas taip pat prašė teismo taikyti Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 71 straipsnio 2 dalies 3 punkte numatytą reikalavimo užtikrinimo priemonę – laikinai sustabdyti Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. birželio 5 d. įsakymo Nr. D1-476 „Dėl vilkų sumedžiojimo per 2012-2013 metų medžioklės sezoną limito patvirtinimo“ galiojimą.

Prašyme nurodė, jog skundžiamas įsakymas nenumato medžioklės limito rajonavimo. Nesustabdytus skundžiamo įsakymo galiojimo, būsimo teismo sprendimo įvykdymas gali būti neįmanomas. Prasidėjus vilkų medžioklės sezonui, skundžiamo įsakymo pagrindu medžiotojai galėtų nerajonuojant medžioklės sumedžioti 50 vilkų visoje Lietuvos teritorijoje. Tokiu atveju tikėtinas lokalus vilkų išnaikinimas teritorijose, kur jų yra nedaug ir jie nedaro žalos ūkininkams. Taip būtų pažeisti Lietuvos tarptautiniai įsipareigojimai ir nacionaliniai teisės aktai, nebesant galimybės šią situaciją atkurti.

II.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2012 m. rugsėjo 27 d. nutartimi priėmė pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ skundą ir tenkino pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – laikinai sustabdyti 2012 m. birželio 5 d. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-476 galiojimą iki galutinio teismo procesinio sprendimo šioje administracinėje byloje priėmimo.

Teismas nustatė, kad būtinybę taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę pareiškėjas grindė aplinkybe, kad skundžiamas įsakymas nenumato medžioklės limito rajonavimo. Nesustabdytus skundžiamo įsakymo galiojimo, būsimo teismo sprendimo įvykdymas gali būti neįmanomas. Prasidėjus vilkų medžioklės sezonui, skundžiamo įsakymo pagrindu medžiotojai galėtų nerajonuojant medžioklės sumedžioti 50 vilkų visoje Lietuvos teritorijoje. Tokiu atveju tikėtinas lokalus vilkų išnaikinimas teritorijose, kur jų yra nedaug ir jie nedaro žalos ūkininkams. Taip būtų pažeisti Lietuvos tarptautiniai įsipareigojimai ir nacionaliniai teisės aktai, nebcsant galimybės šią situaciją atkurti.

Teismas, įvertinęs pareiškėjo argumentus, darė išvadą, kad skundžiamo sprendimo laikinas nesustabdymas skundo patenkinimo atveju gali žymiai apsunkinti viešojo intereso atkūrimą. Nurodė, kad net ir teismui panaikinus skundžiamą įsakymą atstatyti buvusios situacijos, t. y. atkurti vilkų populiacijos dydžio, nebūtų įmanoma. Dėl nurodytų motyvų, teismas darė išvadą, kad taip būtų pažeisti teisingumo ir proporcingumo principai.

III.

Atsakovas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija (toliau – ir Aplinkos ministerija) atskiruoju skundu prašo Vilniaus apygardos administracinio teismo 2012 m. rugšėjo 27 d. nutartį panaikinti ir pareiškėjo prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę atmesti.

Atskirajame skunde nurodo, kad vilkas įrašytas į 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/105/EB (toliau – ir Buveinių direktyva), II, IV ir V priedus. Pažymi, kad Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų II priedas numato Lietuvai geografinę išimtį dėl Buveinių direktyvos II ir IV priedo netaikymo, o Buveinių direktyvos V priedo reikalavimai leidžia vilkų populiacijos gausos valdymą medžioklės būdu. Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos (Berno konvencijos) ratifikavimo“ 2 straipsnio 1 dalies 2 punktą suteikia Lietuvai teisę valdyti vilkų populiacijos gausą medžioklės būdu. Europos Bendrijos svarbos gyvūnų ir augalų rūšių, kurių ėmimui iš gamtos ir naudojimui gali būti taikomos tvarkymo priemonės, sąrašas, patvirtintas Aplinkos ministro 2001 m. gruodžio 12 d. įsakymu Nr. 592, leidžia vilkų populiacijos gausos valdymą medžioklės būdu. Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse, patvirtintose Aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258, (toliau – ir Taisyklės) įtvirtinta, kad vilkų medžioklė reguliuojama nustatant jų leidžiamą medžioti terminą bei leistiną sumedžiojimo limitą. Taisyklių 42 punkte nurodyta, kad vilkų sumedžiojimo limitą Lietuvos Respublikoje tvirtina Aplinkos ministerija.

Atsakovas mano, kad teismas nepagrįstai neišigilino ir neatsižvelgė į tai, kad ginčijamo įsakymo tikslas – reguliuoti vilkų populiacijos gausą, neįvertino to, kad sustabdytus įsakymą susidarys situacija, kai vilkų populiacijos gausa iš viso nebus reguliuojama, bei kad nereguliuojant populiacijos kyla grėsmė neišlaikyti optimalaus populiacijos dydžio. Teigia, jog teismas taip pat neįvertino pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės įtakos kitiems, su įsakymo taikymu susijusiems subjektams (pvz., medžioklės plotų naudotojams).

Atskirajame skunde atsakovas pažymi, kad tinkamai nereguliuojant vilkų populiacijos, jos didėjimas gali sukelti nepageidaujamą neigiamą poveikį pagrindinio grobio – stirnų, o vėliau ir taurių elnių ar net briedžių – populiacijoms. Nurodo, kad vilkai periodiškai minta naminių gyvūnais ten, kur jų arealas ir gyvulininkystės plotai persidengia, be to, plėšrūnų poveikis gali turėti lemiamą reikšmę ekosistemos integralumui.

Teigia, jog vilkai platina pasiutligę, dažniau už kitus plėšrūnus serga trichinelloze, gali sirgti niežais. Šios ligos ne tik pavojingos žmogui, bet gali būti net mirtinos. Be to, vilkai gali būti apsikrėtę 16 rūšių helmintais. Dvi šios rūšys yra pavojingos žmogui – sukelia helmintozes.

Taip pat atsakovas pažymi, jog, negalėdami medžioti vilkų, žalos patirs medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudotojai, kurie mokėdami valstybei nustatytus mokesčius už medžiojamųjų gyvūnų išteklius, negalės pilna apimtimi realizuoti savo teisių ir naudoti potencialiai galimus naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius. Be to, nereguliuojant vilkų populiacijos, jos augimas turės neigiamos įtakos galimai rekreacijai miškuose.

Taip pat teigia, kad, sustabdžius ginčijamą Įsakymą, valstybė (šiuo atveju ją atstovaujanti įgaliota institucija – Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija) netenka galimybės populiacijos gausos reguliavimo būdu siekti užkirsti kelią galimai medžiojamųjų gyvūnų daromai žalai.

Daro išvadą, kad šioje byloje viešasis interesas – biologinės įvairovės išsaugojimas ir visuomenės saugumas, kuris gali būti neužtikrintas nereguliuojant populiacijos, t. y. medžioklės sezono metu negaliojant (sustabdžius galiojimą) teisės aktui, nustatančiam sumedžiotinų vilkų limitą. Mano, kad sustabdydamas Įsakymo galiojimą teismas nepagrįstai neatsižvelgė į tai, kad šiuo atveju laikinųjų apsaugos priemonių taikymas tiesiogiai susijęs ne tik su bylos šalimis, bet ir visos visuomenės interesais, jos teisėtu interesu į biologinės įvairovės gausos tinkamą reguliavimą ir su tuo tiesiogiai susijusį visuomenės saugumo užtikrinimą. Daro išvadą, kad Įsakymo sustabdymas pažeidžia proporcingumo principą.

Pareiškėjas Gamtos apsaugos asociacija „Baltijos vilkas“ atsiliepimu į Aplinkos ministerijos atskirąjį skundą prašo jį atmesti.

Atsiliepime nurodo, kad Aplinkos ministerija nepaneigė užtikrinimo priemonių taikymo būtinybės, t. y. neįrodė, kad jų nepritaikius, būsimam teismo sprendimo įvykdyti nekils grėsmės. Teigia, jog atsakovas nepagrįstai nurodė, kad vilkų populiacija nekontroliuojamai padidės ir galimai sunaikins vilkų medžiojamųjų gyvūnų populiacijas, nes esamas vilkų skaičius nėra toks didelis, kad tokia situacija būtų įmanoma. Taip pat pažymi, jog atsakovas nepagrįstai nurodė, kad pritaikius reikalavimo užtikrinimo priemones kyla grėsmė žmonių sveikatai ir saugumui, nes vilkai, jei keltų tokią grėsmę, gali būti pašalinami (sumedžijami) Aplinkos ministro 2010 m. liepos 15 d. įsakymo „Dėl saugomų rūšių naudojimosi aprašo patvirtinimo“ Nr. D1-622 14.3 punkto pagrindu. Mano, jog nepagrįstas atskirojo skundo argumentas, kad neproporcingai kenčia medžiotojų interesai.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

Atskirasis skundas tenkintinas.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 71 straipsnio 1 dalis numato, kad teismas arba teisėjas proceso dalyvių motyvuotu prašymu arba savo iniciatyva gali imtis priemonių reikalavimui užtikrinti. Reikalavimas gali būti užtikrinamas bet kurioje proceso stadijoje, jeigu, nesiėmus užtikrinimo priemonių, teismo sprendimo įvykdymas gali pasunkėti arba pasidaryti negalimas.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas Gamtos apsaugos asociacija „Baltijos vilkas“ prašė taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – laikinai sustabdyti Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. birželio 5 d. įsakymo Nr. D1-476 „Dėl vilkų sumedžiojimo per 2012-2013 metų medžioklės sezoną limito patvirtinimo“, kuriuo 2012-2013 metų medžioklės sezonui patvirtintas 50 vilkų sumedžiojimo limitas, (b. l. 17) galiojimą.

Pirmosios instancijos teismas 2012 m. rugsejo 27 d. nutartimi priėmė nagrinėti pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ skundą ir tenkino pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – laikinai sustabdyti 2012 m. birželio 5 d. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-476 galiojimą iki galutinio teismo procesinio sprendimo šioje administracinėje byloje priėmimo.

Atskiruoju skundu atsakovas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija prašo Vilniaus apygardos administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 27 d. nutartį panaikinti ir pareiškėjo prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę atmesti.

Remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika, pažymėtina, jog reikalavimo užtikrinimo priemonė yra tas teisinis mechanizmas, remiantis kuriuo, esant įstatyme nustatytoms sąlygoms bei įvertinus visas reikšmingas aplinkybes ir interesus, galėtų būtų užkertamas kelias neatitaisomam asmens teisių ir teisėtų interesų pažeidimui atsirasti (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2008 m. rugsėjo 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. P⁵²⁵-196/2008, 2011 m. rugsėjo 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS⁵²⁵-632/2011). Tačiau pabrėžtina, jog reikalavimo užtikrinimo priemonėmis, kaip įstatymu suteikta teise, turi būti naudojamosi protingai ir sąžiningai, negalima ja piktnaudžiauti, naudotis ja ne pagal paskirtį.

ABTĮ straipsnio 3 dalies 3 punkte numatyta, kad viena iš reikalavimo užtikrinimo priemonių gali būti ginčijamo akto galiojimo laikinas sustabdymas. Iš pareiškėjo prašymo matyti, kad jis nagrinėjamu atveju prašo taikyti šią reikalavimo užtikrinimo priemonę. Pažymėtina, jog teismas, sprenddamas dėl ABTĮ 71 straipsnio 3 dalyje nurodytų reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, turi nustatyti, kad yra reali grėsmė, jog netaikius šių reikalavimo užtikrinimo priemonių teismo sprendimo įvykdymas pasunkėtų arba pasidarytų negalimas, t. y. kad priėmus sprendimą panaikinti skundžiamą aktą (veiksma) iki jo priėmimo buvusios padėties atkūrimas pasunkėtų arba taptų negalimas (ABTĮ 92 straipsnis). Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką realus iki skundžiamo administracinio akto priėmimo buvusios padėties atkūrimas, o kartu ir realus teismo sprendimo įvykdymas, pasunkėtų arba taptų neįmanomas tuo atveju, jei bylos nagrinėjimo metu galiojantis aktas, kurio teisėtumas ir pagrįstumas ginčijamas, sukeltų (ar tikėtina, kad sukeltų) tokias neigiamas pasekmes, kurių pašalinimas, teismui priėmus pareiškėjui palankų sprendimą, būtų neįmanomas ar sudėtingas (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2005 m. balandžio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS⁵-155/2005, 2012 m. rugsėjo 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS⁶⁵⁸-627/2012, kt.).

Nagrinėjamu atveju būtinybę taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę pareiškėjas grindė aplinkybe, kad skundžiamas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. birželio 5 d. įsakymas Nr. D1-476 „Dėl vilkų sumedžiojimo per 2012-2013 metų medžioklės sezoną limito patvirtinimo“ nenumato medžioklės limito rajonavimo. Nesustabdžius skundžiamo įsakymo galiojimo, būsimo teismo sprendimo įvykdymas gali būti neįmanomas. Prasidėjus vilkų medžioklės sezonui, skundžiamo įsakymo pagrindu medžiotojai galėtų nerajonuojant medžioklės sumedžioti 50 vilkų visoje Lietuvos teritorijoje. Tokiu atveju tikėtinas lokalus vilkų išnaikinimas teritorijose, kur jų yra nedaug ir jie nedaro žalos ūkininkams. Taip būtų pažeisti Lietuvos tarptautiniai įsipareigojimai ir nacionaliniai teisės aktai, nebessant galimybės šią situaciją atkurti.

Pirmosios instancijos teismas, įvertinęs pareiškėjo argumentus, darė išvadą, kad skundžiamo sprendimo laikinas nesustabdymas skundo patenkinimo atveju gali žymiai apsunkinti viešojo intereso atkūrimą. Nurodė, kad net ir teismui panaikinus skundžiamą įsakymą atstatyti buvusios situacijos, t. y. atkurti vilkų populiacijos dydžio, nebūtų įmanoma. Dėl nurodytų motyvų, teismas darė išvadą, kad taip būtų pažeisti teisingumo ir proporcingumo principai. Taigi pirmosios instancijos teismas iš esmės sprendė, kad yra reali grėsmė, jog netaikius pareiškėjo prašomos reikalavimo užtikrinimo priemonės, t. y. nesustabdžius įsakymo galiojimo, teismui priėmus sprendimą panaikinti skundžiamą aktą iki jo priėmimo buvusios padėties atkūrimas pasunkėtų arba taptų negalimas.

Remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika, asmenys, prašantys taikyti reikalavimo užtikrinimo priemones, privalo nurodyti aplinkybes, sudarančias reikalavimo užtikrinimo pagrindą, bei pateikti šias aplinkybes patvirtinančius įrodymus (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2008 m. balandžio 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS⁶³-277/2008). Nagrinėjamu atveju pareiškėjas būtinybę taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę grindė tuo, kad skundžiamas įsakymas nenumato medžioklės limito rajonavimo ir dėl to tikėtinas lokalus vilkų išnaikinimas teritorijose, kur vilkų yra nedaug ir jie nedaro žalos ūkininkams. Pareiškėjas nepateikė įrodymų, pagrindžiančių šią jo nurodytą aplinkybę. Teisėjų kolegija, įvertinusi pareiškėjo nurodytas

aplinkybes bei išdėstytus argumentus, daro išvadą, kad pareiškėjas nepateikė pakankamai duomenų, jog yra pagrindas taikyti pareiškėjo nurodytą reikalavimo užtikrinimo priemonę skundo priėmimo stadijoje, t. y. sustabdyti įsakymo galiojimą, ir kad nesustabdžius šio įsakymo galiojimo, teismui priėmus sprendimą panaikinti skundžiamą aktą iki jo priėmimo buvusios padėties atkūrimas pasunkėtų arba taptų negalimas. Konstatuotina, kad pirmosios instancijos teismas pritaikė reikalavimo užtikrinimo priemonę, jos išsamiai neįvertinęs.

Teisėjų kolegija pažymi, jog, kaip ne kartą savo praktikoje nurodė Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, net ir nustatčius galimą teismo sprendimo įvykdymo pasunkėjimą, turi būti atsižvelgta į prašomo užtikrinti reikalavimo pobūdį, nurodomą jo faktinį pagrindą, ginčijamu aktu suteiktas teises bei galimą šių teisių faktinį realizavimą, jų įtaką kitiems asmenims, taip pat į tai, ar reikalavimo užtikrinimo priemonės taikymas pagal nustatytas aplinkybes būtų adekvatus siekiamam tikslui, nepažeistų proporcingumo principo, proceso šalių interesų pusiausvyros ir viešųjų interesų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2006 m. rugsėjo 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS⁶-496/2006, 2006 m. lapkričio 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS¹⁵-622/2006, 2010 m. spalio 11 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS¹⁴³-612/2010, 2012 m. birželio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁵²-320/2012, kt.).

Teisės aktai numato galimybę valdyti vilkų populiacijos gausą. Vilkai patenka į Europos Bendrijos svarbos gyvūnų ir augalų rūšių, kurių ėmimui iš gamtos ir naudojimui gali būti taikomos tvarkymo priemonės, sąrašą, patvirtintą Aplinkos ministro 2001 m. gruodžio 12 d. įsakymu Nr. 592, įgyvendinančiu 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos nuostatas. Pagal Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių, patvirtintų Aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258, 28 punktą vilkas priskiriamas medžiojamiesiems gyvūnams, kurių naudojimas reguliuojamas limituojant jų medžioklę. Taisyklių 42 punkte nustatyta, kad vilkų sumedžiojimo limitą Lietuvos Respublikoje tvirtina Aplinkos ministerija, atsižvelgusi į mokslininkų pateiktas rekomendacijas.

Kaip matyti iš skundžiamo įsakymo, jo tikslas iš esmės ir yra reguliuoti vilkų populiacijos gausą. Atskirajame skunde atsakovas teigia, jog sustabdžius įsakymą susidarys situacija, kai vilkų populiacijos gausa iš viso nebus reguliuojama, o tinkamai nereguliuojant vilkų populiacijos, jos didėjimas gali sukelti nepageidaujamą neigiamą poveikį kitų laukinių gyvūnų (stirnių, tauriųjų elnių, briedžių) populiacijoms, naminių gyvūnų saugumui bei ekosistemos integralumui. Taip pat nurodo, kad nereguliuojant vilkų populiacijos gali kilti grėsmė žmonių saugumui ir sveikatai, t. y. vilkai platina pasiutligę, serga trichinelioze, niežais – ligomis, kurios pavojingos žmogui, be to, neigiamas poveikis rekreacijai miškuose – didėja tikimybė, kad žmogus ir vilkas susidurs, o susidūrimo pasėkmės neprognozuojamos. Atsakovas mano, kad biologinės įvairovės išsaugojimas ir visuomenės saugumas, t. y. viešasis interesas, gali būti neužtikrintas nereguliuojant vilkų populiacijos, t. y. medžioklės sezono metu negaliojant (sustabdžius galiojimą) teisės aktui, nustatančiam sumedžiotinų vilkų limitą. Taip pat nurodo, kad, negalėdami medžioti vilkų, medžiotojai negalės realizuoti savo teisių medžioti. Be to, valstybė netenka galimybės populiacijos gausos reguliavimo būdu siekti užkirsti kelią galimai medžiojamųjų gyvūnų daromai žalai.

Pažymėtina, kad kiekvienu atveju, kai teismas, sprenddamas reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo klausimą, remiasi viešojo intereso argumentu (tiek taikydamas tokias priemones, tiek atsisakydamas jas taikyti), turėtų savo procesiniame sprendime argumentuoti, kuo konkrečiu atveju pasireiškia viešasis interesas ir kodėl jis lemia poreikį viešojo intereso apsaugos sumetimais taikyti (netaikyti) reikalavimo užtikrinimo priemones. Be to, jei byloje susiduriama su viešųjų interesų konkurencija, konkrečiu atveju teismas turi spręsti, kuriam interesui suteikiamas prioritetas.

Pareiškėjas nurodo, kad pritaikius pareiškėjo prašomą reikalavimo užtikrinimo priemonę, t. y. sustabdžius Aplinkos ministro 2012 m. birželio 5 d. įsakymo Nr. D1-476 „Dėl vilkų sumedžiojimo per 2012-2013 metų medžioklės sezoną limito patvirtinimo“ galiojimą, būtų užtikrinamas viešasis interesas, kad skundžiamo įsakymo pagrindu medžiotojai negalėtų nerajonuojant medžioklės sumedžioti 50 vilkų visoje Lietuvos teritorijoje vilkų populiacija

nesumažėtų (nebūtų sunaikinta) atskirose teritorijose. Be to, teigia, jog vilkai, jei keltų tokią grėsmę, gali būti pašalinami (sumedžiojami) Aplinkos ministro 2010 m. liepos 15 d. įsakymo „Dėl saugomų rūšių naudojimosi aprašo patvirtinimo“ Nr. D1-622 14.3 punkto pagrindu. Kaip jau konstatavo teisėjų kolegija, pareiškėjas nepateikė įrodymų, pagrindžiančių jo nurodytą aplinkybę, kad nesustabdytų įsakymo galiojimo vilkų populiacija sumažėtų (būtų sunaikinta) atskirose teritorijose.

Be to, teisėjų kolegija pažymi, jog pirma minėtos atsakovo nurodytos aplinkybės, kad vilkų populiacijos didėjimas gali sukelti nepagcildajamą neigiamą poveikį kitų laukinių gyvūnų populiacijoms, todėl gali būti neužtikrintas biologinės įvairovės išsaugojimas, taip pat laikytinos svarbiomis, siekiant užtikrinti viešųjų interesų apsaugą.

Įvertinusi tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija pažymi, jog šiuo bylos nagrinėjimo momentu, atsižvelgus į pareiškėjo skundo reikalavimus, pareiškėjo bei atsakovo pateiktus argumentus, negalima spręsti, kad yra pagrindas taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę, kad šios priemonės pritaikymas užtikrintų teismo sprendimo įvykdymą. Be to, teisėjų kolegija pabrėžia, kad teismas bet kurioje proceso stadijoje savo iniciatyva ar proceso dalyvių motyvuotu prašymu gali tiek pritaikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę, tiek ir priimti nutartį panaikinti reikalavimo užtikrinimą, todėl, pasikeitus faktinei situacijai, išlieka galimybė iš naujo įvertinti reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo būtinumą (ABTĮ 71 straipsnio 1 dalis). Taigi ši nutartis neužkerta kelio proceso dalyviams pateikti motyvuotą (pagrįstą faktinėmis aplinkybėmis bei įrodymais) prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo bet kurioje proceso stadijoje.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad skundžiama Vilniaus apygardos administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 27 d. nutarties dalis, kuria teismas tenkino pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – laikinai sustabdyti 2012 m. birželio 5 d. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-476 galiojimą iki galutinio teismo procesinio sprendimo šioje administracinėje byloje priėmimo, naikintina, o pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ prašymas taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę netenkintinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 151 straipsnio 3 punktu, teisėjų kolegija

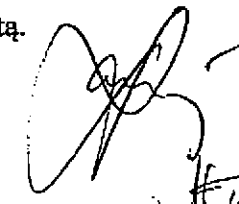
n u t a r i a:

Atsakovo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos atskirąjį skundą tenkinti.

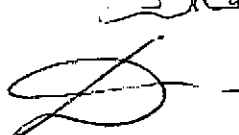
Vilniaus apygardos administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 27 d. nutarties dalį, kuria teismas tenkino pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – laikinai sustabdyti 2012 m. birželio 5 d. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-476 galiojimą iki galutinio teismo procesinio sprendimo šioje administracinėje byloje priėmimo, panaikinti ir išspręsti klausimą iš esmės – pareiškėjo Gamtos apsaugos asociacijos „Baltijos vilkas“ prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – laikinai sustabdyti 2012 m. birželio 5 d. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-476 galiojimą iki galutinio teismo procesinio sprendimo šioje administracinėje byloje priėmimo, netenkinti.

Kitą nutarties dalį palikti nepakeistą.
Nutartis neskundžiama.

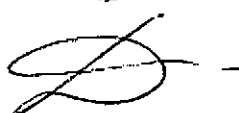
Teisėjai

Laimutis Alechnavičius

Artūras Drigotas

Dalia Višinskiene